

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 802/2020
08.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела кријумчарење из члана 236. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Немање Никитовића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 36/2019 од 14.01.2020. године и Кв По4 23/20 од 10.03.2020. године, у седници већа одржаној дана 08.09.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 36/2019 од 14.01.2020. године и Кв По4 23/20 од 10.03.2020. године и предмет враћа Вишем суду у Новом Саду, Посебном одељењу за сузбијање корупције на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 36/2019 од 14.01.2020. године окривљеном АА су досуђени трошкови кривичног поступка на име награде и нужних издатака браниоца Немање Никитовића, у укупном износу од 305.909,00 динара, који ће се у року од 60 дана од дана правноснажности решења исплатити из буџетских средстава суда на рачун браниоца окривљеног. Истим решењем одбијен је као неоснован захтев браниоца окривљеног за исплату трошкова кривичног поступка преко досуђеног износа а до износа од 385.223,00 динара.

Решењем Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције Кв По4 23/20 од 10.03.2020. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног изјављена против првостепеног решења.

Против наведених правноснажних решења бранилац окривљеног АА, адвокат Немања Никитовић, благовремено је поднео захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, побијана решења укине и то првостепено решење у ставу 3. у делу у којем је одбијен захтев окривљеног за износ преко досуђених 305.909,00 динара до

траженог износа од 385.223,00 динара, а другостепено решење у целости, те да се списи предмета врате Вишем суду у Новом Саду, Посебном одељењу за сузбијање корупције на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, па је на седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости и након оцене навода у захтеву, нашао:

Основано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, указује да је побијаним решењима повређен закон из члана 441. став 4. ЗКП, у вези члана 23. став 2. Правилника о накнади трошкова у судским поступцима и члана 9. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

Из списка предмета произлази да је правноснажном пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 757/19 од 30.10.2019. године, преиначена пресуда Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 36/19 од 14.06.2019. године, тако што је окривљени АА ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело кријумчарење из члана 236. став 1. КЗ, те је одређено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Одлучујући о захтеву браниоца окривљеног, адвоката Немање Никитовића за накнаду трошкова кривичног поступка, првостепеним решењем је утврђено да окривљеном припадају трошкови кривичног поступка у укупном износу од 305.909,00 динара, које је имао на име награде и накнаде нужних издатака браниоца. У образложењу тог решења наведено је да је захтев за исплату накнаде и награде за одбрану браниоца прихваћен у наведеном износу. Надаље се наводи да је суд умањео захтев браниоца за исплату износа од 36.770,00 динара на име путних трошкова на релацији Ужице – Сента – Ужице дана 18.06.2018. године као и за исплату износа од по 27.401,00 динар на име путних трошкова на релацији Ужице – Нови Сад – Ужице, дана 27.09.2018. године, 13.12.2018. и 14.06.2019. године, које је бранилац обрачунао по Адвокатској тарифи, и окривљеном досудио износ од 12.257,00 динара на име путних трошкова на релацији Ужице – Сента – Ужице и износе од по 9.134,00 динара на име путних трошкова на релацији Ужице – Нови Сад – Ужице, сходно одредби члана 8. Правилника о накнади трошкова у судским поступцима („Сл. гласник РС“, бр.9/2016, 22/2016 од 01.02.2016. године, који је ступио на снагу 13.02.2016. године), којим је одређено да се путни трошкови надокнађују према броју пређених километара најкраћим путем, а да се километража надокнађује у износу од 10% од цене једног литра најквалитетнијег бензина по пређеном или започетом километру.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП, прописано је да трошкови кривичног поступка и издаци учињених поводом поступка и његовог покретања до завршетка док је ставом 2. тачка 7) истог члана предвиђено да трошкови кривичног поступка између осталог обухватају награду и нужне издатке браниоца.

Одредбом члана 23. став 2. Правилника о накнади трошкова у судским поступцима предвиђено је да се браниоцу, пуномоћнику који је адвокат и

правобраниоцу трошкови и награда одређују по Тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

Одредбом члана 9. Тарифе о наградама и накнадама за рад адвоката, између осталог је прописано да за обављање послова изван седишта адвокатске канцеларије адвокату припада награда за превоз и то за превоз сопственим возилом у висини од 30% од цене најквалитетнијег бензина по пређеном километру.

Приликом одређивања трошкова превоза браниоца, према одредби члана 23. став 2. Правилника о накнади трошкова у судским поступцима примењује се Тарифа о наградама и накнадама за рад адвоката и то члан 9. Тарифе, који је у конкретном случају требало применити.

Стога је по налажењу овога суда доношењем побијаних решења погрешно примењен Правилник о накнади трошкова у судским поступцима и то одредба члана 8. Правилника уместо члана 9. Тарифе о наградама и накнадама за рад адвоката, чиме је на штету окривљеног повређен закон из члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 23. став 2. Правилника о накнади трошкова у судским поступцима и члана 9. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, што се основано указује у поднетом захтеву браниоца окривљеног.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је усвојио као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА и одлучио као у изреци ове пресуде на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, тако што је укинуо побијана правноснажна решења, како би првостепени суд приликом поновног одлучивања отклонио учињену повреду закона имајући у виду разлоге изнете у овој пресуди.

Записничар - саветник
Весна Веселиновић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа - судија
Бата Цветковић,с.р.